

אילו פינו מכלא שירה

הדרך לתקומת ישראל בארצו הייתה, ועודנה, רצופה במלחמות ובמאבקים עקובים מדם. בתוך כל המלחמות, סיפור התקומה מעוטר בניסים רבים, המעידים על השגחת ה' הגדולה המלווה אותנו. יצאנו למסע בעקבות אותם ניסים, פרטיים וציבוריים, המלווים את המאבק על הארץ. על הניסים ועל הנפלאות

בצורה אחרת מלבד נס גלוי. המחבלים איבדו את שיווי משקלם ואז השתלטו על חאלד אחד הנוסעים ואחד הדיילים. רימון יד שהחזיקה חאלד נשמט מידה והתגלגל בתא הנוסעים אך בדרך נס לא התפוצץ. לו היה מתפוצץ, המטוס כולו היה נופל.

אחד מאנשי צוות המטוס היה שלמה וידר, במהלך ניסיון החטיפה נפצע וידר מירי, והחל לאבד דם רב. לימים, שיחור וידר לאתר 'גבורה' את אותם רגעים בהם נדמה היה שהמטוס עומד להיחטף. "המחבלים ניסו להיכנס לתא הטייס אבל הדלת הייתה נעולה. ניצלתי את הבלבול הרגעי שלהם ובידיים חשופות התנפלתי על הגבר שהצליח לירות בי כדור ברגל ובכתף" סיפר. "תפסתי את אקדחו והטחתי את ראשו בדלת תא הטייסים. תוך כדי שהתמוטטנו שנינו על רצפת המטוס, המאבטח מחלקו האחורי של המטוס הגיע לזירת הקרב וירה בחוטף שלושה כדורים ופגע בבטני בשני כדורים. רופא שהיה במטוס קבע שאני סובל משטפי דם חזקים".

וידר נורה ארבע פעמים, ונפצע אנושות. המחבל, ארגולו, נהרג מירי המאבטח ואילו חאלד, המחבלת, נתפסה בחיים. ניסיון החטיפה נודע לאנשי אל-על שהורו לקברניט המטוס אורי בר לב להגיע מיד ארצה. אך מצבו של וידר לא אפשר זאת. החשש הגדול היה שהדימום הרב ממנו סבל וידר יוביל למותו אם לא יקבל טיפול ראוי בבית חולים

התפוצץ בעודו באוויר. הטיסה המדוברת היא טיסת LY219 של חברת אל על שהיתה בדרכה מאמסטרדם לניו יורק ובה 138 נוסעים ועשרה אנשי צוות.

הניסים הגדולים החלו עוד בטרם עלה המטוס לאוויר. על פי התכניות המקוריות של המחבלים, על טיסת אל-על לניו יורק היו אמורים לעלות ארבעה מחבלים שתפקידם היה לחטוף את המטוס, אך אנשי האבטחה של אל על סירבו לאפשר לשניים מהם לעלות למטוס. למטוס עלו בסופו של דבר שני טרוריסטים, פטריק ארגולו ולילה חאלד. הטיסה התחילה על מי מנוחות, אך כעשרים וחמש דקות לאחר ההמראה, כשהמטוס עדיין לא הספיק להתרחק מאמסטרדם, מעל הים הצפוני, קמו שני המחבלים ממקומם בצעקות רמות וניסו לחטוף את המטוס, כשהם נעים לעבר תא הטייס.

בדרך שאינה ידועה עד היום הצליחו המחבלים להחדיר למטוס אקדחים ורימוני יד, הם נופפו בהם ואיימו להרוג את אחת הדיילות אם לא תיפתח דלת תא הטייס. הקצין הראשון אריה עוז, שהטיס באותו זמן את המטוס, דחף את מוט ההיגוי בפתאומיות והכניס את המטוס לצלילה. את מה שארע מכאן והלאה, אי אפשר לתאר

אסף משניות

א ת מסענו נתחיל בסיפור שברבות השנים נשכח מייכורנו של הציבור. ולא באשמתו של הסיפור. פשוט שלוש שנים מאוחר יותר הגיע מבצע אנטבה שנכנס, ובצדק רב, אל דברי הימים של מדינת ישראל וכבש את מקומו של סיפורנו.

בה' אלול תש"ל חטפו מחבלים מארגון החזית העממית לשחרור פלסטין ארבעה מטוסים ברומניה. בהתקפה שחוכנה בדיוק רב, הובלו שלושה מהמטוסים לשדה דאוסון שליד העיירה זרקא בירדן, שם פוצצו אותם המחבלים לאחר מספר ימים. אלו היו מטוס דוגלס DC-8 של חברת סוויסאייר בטיסה מציריך לניו יורק, ומטוס בואינג 707 של TWA בטיסה מתל אביב לניו יורק דרך פרנקפורט. מטוס BOAC בטיסה מבחריין מחטף על ידי תשעה מחבלים שלושה ימים אחר כך, הונחת גם הוא בשדה דאוסון ופוצץ שם. ואילו מטוס בואינג 747 של חברת פאן אמריקן בטיסה מאמסטרדם לניו יורק דרך לונדון, נחטף גם הוא, הוטס לבירות ולאחר מכן לקהיר ופוצץ שם.

מבין כל האסונות הגדולים ביום זה, ניסיון חטיפה של מטוס נוסף נכשל, ורק בנס לא

עד שהמטוס ינחת בארץ. במקום זאת, הנחיתו
הטייסים את המטוס בלונדון, למרות שהיה
חשש שחאלד תשתורר עקב הלחץ שיופעל על
שלטונות בריטניה.

וידר הובל לבית חולים מקומי, ולאחר
שהחלים וחזר לארץ קיבל את עיטור האומץ
מידי שר התחבורה באותם ימים, גד יעקבי.
ומה עלה בגורלה של חאלד? היא הוסגרה
לידי שלטונות בריטניה, אך שוחררה פחות
מחודש מאוחר יותר בעסקת חילופי שבויים
ממטוס אחר שנחטף. כיום היא חברה במועצה
הלאומית הפלסטינית.